

σεως ὁ *Davvioud* προεβιβάσθη ἀξιωματίκος τῆς Λεγεώνος τῆς τιμῆς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

Δικαίως πᾶν ὅτι λεχθῇ διὰ τὸν βίον τοῦ Α. Ζάππα, οὐκ ἔναι προσῆκον ἐγκάμιον τῆς ἀρετῆς, ὅπερ ἀνάγκη νὰ προβάλληται εἰς μίμησιν πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ συντελεῖ εἰς ἀνάζωπύρωσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐπιγενομένων τοῦ μεγαλουργοῦ ζῆλου. Ἀληθὲς ὅτι ὁ βίος τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν διττῶς εἶναι ὠφελεῖας πρᾶξεως, διότι οὐ μόνον αὐτοὺς καθ' ἐχυτοὺς ἀγαθοποιοῦσι τὴν ἐν ζῶσι κοινωνίαν, ἀλλὰ τὸ παράδειγ-

ἀποκαλύπτεται πρὸ τοῦ ὄνόματος τοῦ εὐκλεοῦ Ζάππας, τὸ ὅποιον δικαιώματα ἀναμφίριστα καὶ ἐπιβλητικὰ υέρει; Δὲν ἐκπροσωπεῖ τοῦτο τοσαύτας ἐνδόξους δέλτους τῆς νεωτέρας ἔθνικῆς ἡμῶν ιστορίας, ἐν αἷς ἀνυγράφωνται μέγισται πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσίαι, τὰς ὅποιας δὲν δύναται ἢ νὰ παρακολουθῇ αἰώνιας ἢ ἀφθιτος καὶ εὐγνάμων πάντων ἡμῶν μνήμη;

‘Ο ‘Αθ. Ζάππας ἐγεννήθη ἐν Δυμπόβῳ τῆς Ἡπείρου, ἐξ οἴκου ἐπιφανοῦς, ἐξεπαιδεύθη τὸ κατ’ ἀρχὴν εἰς σχολεῖον ἐν Κερκύρᾳ, καὶ τοι γλίσχρα διετίθεντο τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μέσα τῆς πατρικῆς προστασίας. Ἀλλ’ ἔκει μόλις γνωσθέντα τῶν πρώτων γραμμάτων βαρείᾳ ἐπελθοῦσα ἢ συμφορὰ τῶν ἐστέργησε τῶν πατρι-

μα τοῦ ἐναρέτου αὐτοῦ βίου διδάσκει τοὺς ἄλλους τὸ ἐναρέτως ζῆν διεγείρον τὴν ἀμιλλαν τῆς ἀρετῆς. Τὴν τοιαύτην εἰλικρινῆ ἀνάμνησιν, τὴν συμπάθειαν ταύτην τὴν βλασταίνουσαν παρὰ τὰ χείλη τοῦ τάφου, καὶ διὰ τοῦτο προσφιλῆ καὶ ἀγγήν, τὴν ἀνάμνησιν ταύτην τὴν ἀγαπητὴν εἰς παντὸς Ἑλληνος τὴν καρδίαν ἐξησφάλισεν αὐτῇ ἀναντιρρήτως ὁ Ἀθανάσιος Ζάππας, οὗ τὸν θάνατον τοσοῦτο πενθίμως ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, συνεμερίσθη δὲ εὐπροσδεκτώς πᾶσα γνώριμος Φυχὴ τυχοῦσα τῆς μεγάλης εὐεργεσίας τοῦ γεραροῦ ἀνδρός.

Τές τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων δὲν ἀναγνωρίζει, δὲν

κῶν πτερύγων, ἀναγκάσσει αὐτὸν ἵνα διακόψῃ τὰς ἔαυτοῦ σπουδάς. Ἀνὴρ γενύμενος, εὗρε τὸ στάδιον πρότερον δημιουργηθὲν ὑπὸ τοῦ μεγαλεπιβούλου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Εὐγγέλη, καὶ τοῦ μεγαλουργοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου εἰς δ καὶ αὐτὸς ἔδραμμεν ὅπως συνεργασθῇ νὰ συντελέσῃ. Εἶχεν ἥδη ἀφθονα τὰ μέσα ὁ Ἀθανάσιος Ζάππας, δπως ἐγκαταλείψῃ ἀγνωστὸν γῆν καὶ ἀπέλθῃ ἐὰν μὴ εἰς τὴν γεννέτειραν, ὅπου καὶ ἔκει δούλων ἡμαρ ἀπλοῦται, ἀπέλθῃ εἰς τὴν πρασφιλὴ αὐτῷ Ἑλλάδα, καὶ ἔκει ἐν μέσῳ οἰκογενειακοῦ κύκλου, μεταξὺ τιμῶν καὶ σεβασμοῦ τῶν πάντων, καὶ ὑπὲρ γελόεσσαν καὶ γοητευτικὴν πλέον

φύσιν τὴν εὐδαιμονίαν εὗρη τοῦ βίου καὶ νὰ τὸν διέλθῃ ἀνέτως καὶ ἀμύχθως.

I. A. A.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΞ ΩΝΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

Νεανίας τις, γεωργός, κατοικῶν πλησίον τοῦ Μεαυχάτηθεν εἰς τὸ δάσος ἵνα συλλέξῃ φύλλα καρύας διὰ τοὺς βόας του· ἐνῷ δὲ ἐκτύπα διὰ φάδου τοὺς κλάνους τοῦ δένδρου, αἴφνης περιεκυλάθη ὑπὸ κονιορτοῦ, ὅστις τοσοῦτον σφοδρὸν βήχα τῷ ἐπροξένησεν, ὥστε ἡναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ οἰκαδε. Τὸ πρόσωπον, αἱ χεῖρες, καὶ ὁ λαιμὸς αὐτοῦ ἀμέσως ἐπληρώθησαν φλυκταίνῶν, αἱ δόποιαι τρομερὸν κυνησμὸν τῷ ἐπήνεγκον· τὸν κατέλαβε δὲ καὶ σφοδρὸς πυρετός· τὰ πρόχειρα ἰατρικά, τὰ δόποια μετεχειρίσθη οὐδαμός ὠφέλησαν, ὥστε ἡναγκάσθη νὰ προσκαλέσῃ ἰατρὸν· καὶ ἀφοῦ οὗτος μετεχειρίσθη δσα μέσα ἡ ἐπιστῆμη τοῦ παρεῖχε, δὲν ἥδυνθη νὰ σώσῃ τὸν πάσχοντα, ἀλλ' ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ὥρας. Ἀπεδείχθη δὲ διὰ δυστυχῆς δοκιμάζων νὰ κόψῃ φύλλα, διετάραξε φωλεὰν ἐντόμων, ἄτινα οἱ Γάλλοι καλοῦσι *Botrych pro cessionaire*: τὰ ἔντομα ταῦτα πολὺ φαρμακερὰ ὤντα, ἔχουσιν ὡὰ τοσοῦτον ἐλαφρὰ, ὥστε ταραττόμενα ἵπτανται ἀποτελοῦντα εἶδος κονιορτοῦ, ἐπικαθίμενα δὲ ἐπὶ τοῦ ἄνθρωπίνου δέρματος προξενοῦσιν ἐλκώσεις· ἀν δ' εἰσέλθωσιν εἰς τὰ ἀναπνευστικά ὅργανα ἐπιφέρουσιν θάνατον.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΡΗΜΑΤΑ

Ἡ μουσοτραφής καὶ πολύγλωττος βασιλίσσα τῆς Ρουμανίας συντάσσει κατὰ καιροὺς ἀποφθέγματα, ἔξων ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς *Figaro* ἐδημοσίευε τὰ ἐπόμενα: «Αἱ πολιαι τρίχες εἰνὶ ἀφρὸς καλύπτων τὸ πελαγὸς μετὰ τὸν κλύδωνα. — Γυνὴ ἔξωλης ἐνατενίζει πρὸς γυναικα τιμίαν ὡς πρὸς κατόπτρον, ἐλέγχον τὰς ἔαυτῆς ῥυτίδας· τοσοῦτον δὲ μαίνεται ἐπὶ τούτῳ, ὥστε θὰ τὸ κατέθραυεν, ἐὰν ἥδυνατο. — Ο ὑπνος εἰνὲ γενναιόδωρος κλέπτης, διότι ἀποδίδει εἰς τὴν δύναμιν δσα ἀφαιρεῖ λάθρα τὸν χρόνον. — Ἐὰν ἥδυνασθε νὰ ῥίψητε ὥσπερ ἐλεημοσύνην τὸν ὑδρὸν κατασπαταλώμενον χρόνον εἰς τοὺς ἐπισταμένους νὰ ποιήσωσι βελτίωνα χρήσιν αὐτοῦ, πόσοι ἐπαΐται θὰ ἤσαν πλούσιοι! Τὸ καθῆκον συσπῆ τὰς ὄφρες, δταν τὸ διαφεύγης· προσμειδιᾷ δὲ, δταν ἀκολουθῆς αὐτῷ. — Οι ἄνθρωποι οὔτε μεγαλοφύταν συγχωροῦσιν ἡμῖν, οὔτε ἐπιτυχίας, οὔτε φίλους, οὔτε χαράν· συγχωροῦσι δὲ ἡμῖν, μόνον τὸν ἡμέτερον θάνατον, καὶ τούτον δὲ οὐχὶ πάντοτε. — Γυνὴ, μὴ ἐγκαυχωμένη ἐπὶ τῷ φύλῳ αὐτῆς, ὅμοιαζει βασιλίσση. ἀναξίᾳ τοῦ διαδήματος. — Νόμιζε τὸ σῶμά σου δοῦλον, ἵνα μὴ γίνη κύριός σου (τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἔθιστὸν τὸ σῶμα, κατὰ Σενοφῶντα). — Ἡ ὑπερηφανία εἰναι κακὸς σύμβουλος, ἀλλὰ κέδαιος φίλος, ὡς ἀνγκαζῶν ἡμᾶς νὰ εὐλαβώμεθα τὰς βρίσεις τῶν ἀλλων. — Ο βίος εἰναι βραχύτερος ἢ ὥστε νὰ ποιήσῃ τις δσα βούλετε ἀγαθά. » Οτε ἡ αὐτὴ

βασιλίσσα ἀπώλεσε τὸ θυγάτριόν της, ἐγραψεν· « Βίος εἶναι τέχνη, ἐν ἦ ὁ ἄνθρωπος μένει συχνότατα φιλότεχνος· δπως δὲ γίνη ἀριστοτέχνης, ὀφείλει πρῶτον νὰ ἔκχέρῃ τὸ αἷμα τῆς ἑαυτοῦ καρδίας. »

Ο ΕΝ ΟΔΗΣΣΩΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

« Ή Ὁδησσός, πόλις ἐμπορικωτάτη, ἐστὶ τὸ ἐπίνειον τῆς τε Βασσαραβίας καὶ τῆς Νέας Ρωσίας, καὶ τινῶν τῆς Κεντρικῆς Ρωσίας κυβερνήσεων, ὡς τῆς Ποδολίας, Βολινίας καὶ Ούκραίνου. Τα προϊόντα αὐτῆς ἔξαγονται ἀκατέργαστα, ἐνῷ ὀλίγα μόνον ἔναν ἐμπορεύματα εἰσάγονται, καὶ τοῦτο ἔνεκα τοῦ γνωστοῦ ἐν Ρωσίᾳ προστατευτικοῦ συστήματος. Ταῦτα δὲ πάλιν εἰσὶν ὡτελιμώτερα τῇ πόλει αὐτῇ, ἢτις ἐστὶν ἐλεύθερος λιμὴν, ἐν τοῖς ἐνδοτέροις τῆς Ρωσίας. Διὰ τοῦτο ἡ Ὁδησσός, καὶ τοις Ρωσικην πόλεις, περιέχει ὀλίγιστα τῆς Ρωσίας ἔργα, προμηθευμένη σχεδὸν τὰ πάντα ἐκ τῆς Εύρωπης. Κατὰ μέσον δρον τὰ κατ' ἔτος ἔξαγομενα προϊόντα ἀναθαίνουσιν εἰς τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια ἀργυρῶν ρουβλίων, δπερ ἐστὶ τὸ διπλάσιον ἡ τριπλάσιον τῶν εἰσαγομένων.

Τὰ δὲ ἔξαγομενα προϊότα εἰσὶ κυρίως σῖτος (οὗ μέγα μέρος ἐστὶ βρίζα ἢτοι σίκαλις), λίπος καὶ ἔρια. Τούτων ὁ μὲν σῖτος προέρχεται ἐκ τῆς Ποδολίας καὶ Ούκραίνου, τὸ δὲ λίπος καὶ τὰ ἔρια ἐκ τῆς Νέας Ρωσίας. Τὸ λίπος κυρίως ἀγοράζεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ ἐν ταῖς μηχαναῖς προμηθεύονται δὲ αὐτὸ ἐζώων. Τὸ κρέας, ἔνεκα τῆς ὀλίγης αὐτοῦ καταναλώσεως ἐστὶ τοσοῦτον μικρᾶς ἀξίας ἐν ταῖς ῥήθεισαις ἐπαρχίαις τῆς Ρωσίας, ὥστε συνήθως βράζεται χάριν τοῦ λίπους. Τὰ δὲ ἔριά εἰσιν ἐν γένει κωτωτέρας ποιότητος καὶ τιμῶνται δσον τὰς τῆς Αὐστραλίας.

Οι Ρωστοί ἐν τοῖς ἀποικισμοῖς αὐτῶν διαφέρουσιν ἐντελῶς τῶν ἀλλων ἔθνων, ἀτινα ἐν γένει φροντίζουσιν ὅπουδήποτε μετοικήσωσιν, δπως καταστήσωσι τὴν νέαν αὐτῶν κατοικίαν, ὡς οἶόν τε τάχιον εὐάρεστον, καὶ ἔλθωσιν εἰς φυλικὰς σχέσεις πρὸς τοὺς ὄμρόρους λαούς. Πρὸ πάντων δὲ κατασκευάζουσιν δόδους καὶ οἰκοδομοῦσι ξενοδοχεῖαν αὐξομένου δὲ τοῦ πληθυσμοῦ, διευκολύνουσι τὴν πρὸς ἀλλήλους συγκοινωνίαν καὶ διὰ σιδηροδρόμων. Ού συμβαίνει δὲ ταῦτο παρὰ τοῖς Ρώσοις, οἵτινες οὐδόλως ἐπιζητοῦσι τὴν μετὰ τῶν ὄμοιών αὐτοῖς ἄνθρωπων σχέσιν. Μὴ φροντίζοντες εἰμὴ περὶ τῆς ἴδιας αὐτῶν κατοικίας, ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν ἀλλων ἄνθρωπων, καίπερ τούτων πολλάκις ποθούντων εἰς φιλικὰς ἔλθειν πρὸς αὐτοὺς σχέσεις. Ο πληθυσμὸς τῆς Ὁδησσοῦ ηγένθη μεγάλως κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τριῶν τετάρτων ἑκατονταεπτηρίδος· διότι κατοικεῖαι νῦν ὑπὸ 150,000 κατοίκων.

Τοιαύτη ἐστὶν ἡ ἐμπορικὴ αὕτη πόλις, ἡ καταστᾶσα πλουσία διὰ τῶν προϊόντων τῶν ἐνδοτέρων ἐπαρχιῶν. Ἀλλ' ἡ πόλις αὕτη, ἡ ἔξαρτωμένη κυρίως ἐκ τῶν πτωχῶν κατοίκων τῆς Νέας Ρωσίας καὶ Βασσαραβίας, οὐδόλως ἐφρόντισε διευκολύναι τὴν συ-